

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Michala Bobka a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **B. V.**, zast. JUDr. Ladislavem Koženým, advokátem se sídlem Sladkovského 13, Kolín, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 427/16, Praha 2, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 7. 2022, č. j. MSP-500/2022-OSV-OSV/2, ze dne 4. 8. 2022, č. j. MSP-670/2021-OSV-OSV/2, ze dne 14. 7. 2022, č. j. MSP-469/2022-OSV-OSV/2, a ze dne 1. 8. 2022, č. j. MSP-375/2022-OSV-OSV/2, na ochranu proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 20. 12. 2022, č. j. 43 A 60/2022-43,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Ladislavu Koženému **s e n e p ř i z n á v á** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci kasační stížnost žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) ze dne 20. 12. 2022, č. j. 43 A 60/2022-43. Tímto usnesením krajský soud odmítl žalobu, kterou se žalobce domáhal (i.) ochrany proti nečinnosti žalovaného, (ii.) zrušení v záhlaví označených rozhodnutí žalovaného a (iii.) uložení povinnosti žalovanému poskytnout žalobci jím požadované informace o tom:

- „pod jakou sp. zn. je vedeno u Okresního soudu Kutná Hora podání žalobce z 31. 12. 2021 ca Prášek a zda-li Okresní soud Kutná Hora pochopil, že je dána podjatost Pitrové, Práška a spol. (ve vztahu k napadenému rozhodnutí ze dne 22. 7. 2022);
- od kdy a kde všude působil v justici soudce Městského soudu v Praze Mgr. Richard Toman. Kdy absolvoval právnickou fakultu, jaký je jeho plat soudce a zda-li jmenovaný chápe význam zákona č. 480/91 Sb. a č. 198/93 Sb. a zákona č. 262/11 Sb. (ve vztahu k napadenému k rozhodnutí ze dne 4. 8. 2022);

- *kdy Okresní soud Kutná Hora žalobci přizná bezplatně právního zástupce anebo tzv. opatrovníka. Žalobce požaduje sdělit, do kdy Okresní soud Kutná Hora rozhodne o jeho návrhu dle a) § 67 o. s. ř. a § 74 o. s. ř., b) dle § 228 a 229 o. s. ř., c) do kdy zajistí požadavky žalobce k návrhu dle § 236 o. s. ř. a na to se vztahující požadavek dle § 30 a 138 a 241/1 o. s. ř. Žalobce požaduje zajistit úkony k jeho návrhu NC 6908/2017, jelikož žádnou výzvu žalobce neobdržel, kdy se jednalo o úmyslný postup, aby nebylo o věci jednáno (ve vztahu k napadenému k rozhodnutí ze dne 1. 8. 2022);*
- *jak bude dosaženo, aby soudci Okresního soudu Kutná Hora, jako je JUDr. Jaroslava Vančurová, JUDr. Dagmar Grenarová, Mgr. Jindřich Kříž apod. chápali význam vládních usnesení proti korupci a zjištění Bezpečnostní informační služby ČR. Jakož i do kdy se projeví uvedené, že by jmenovaní chápali význam čl. 1 a 2 a 2/3 a 4 a 81 a 82 a 83 a 90 a 96 ústavy jakož i čl. 7 a 1 a 3/3 a 10 Listiny základních práv a svobod. Zejména pak čl. 36 a 38 Listiny základních práv a svobod (ve vztahu k napadenému k rozhodnutí ze dne 14. 7. 2022).“*

[2] Krajský soud předně konstatoval, že i přes výzvu a poučení soudu neobsahuje žaloba ani její doplnění ustanoveným právním zástupcem žádný projednatelný žalobní bod, který by zpochybnil výroky napadených rozhodnutí žalovaného. Jak žalobní, tak doplněná tvrzení, se podle krajského soudu zcela míjí s podstatou věci a nepřilíš srozumitelným způsobem popisují příkoří, které mělo být na žalobci pácháno. Nijak relevantně se však nevyjadřují k samotným řízením, ve kterých byla vydána napadená rozhodnutí. Obsahem doplněné žaloby je v zásadě toliko opětovný požadavek na poskytnutí informací, které žalobce žádal v rámci jednotlivých žádostí o informace. Jelikož tedy tato vada žaloby nebyla přes výzvu a poučení soudu ani prostřednictvím ustanoveného právního zástupce odstraněna, krajský soud žalobu proti napadeným rozhodnutím žalovaného odmítl.

[3] Krajský soud rovněž odmítl žalobu proti nečinnosti žalovaného v řízeních, v nichž byla vydána napadená rozhodnutí a ve kterých se žalobce domáhal poskytnutí výše uvedených informací. Vzhledem k tomu, že nebyly splněny podmínky pro přezkum napadených rozhodnutí, se podle krajského soudu neuplatní § 16 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, dle něhož při soudním přezkumu rozhodnutí o odvolání na základě žaloby podle zvláštního právního předpisu soud přezkoumá, zda jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti. S ohledem na subsidiární povahu nečinnosti žaloby se poté žalobce nemůže domáhat ani ochrany proti nečinnosti (tj. uložení povinnosti vydat ve věci rozhodnutí) v řízení, ve kterém bylo již rozhodnutí vydáno a u něhož žalobce ani netvrdí, že by napadenými rozhodnutími nebyl předmět řízení vyčerpán. Jelikož tedy před podáním žaloby již zjevně neběželo řízení, ve kterém by žalobce mohl být ve své právní sféře dotčen nečinností, krajský soud žalobu v tomto rozsahu odmítl pro zjevný nedostatek aktivní věcné legitimace žalobce.

[4] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. V ní prostřednictvím svého právního zástupce zopakoval svá žalobní tvrzení. Podstatou argumentace stěžovatele přitom je, že jako signatář Charty 77 a disident byl trvale poškozen na svých právech na základě koordinovaného postupu dle metodiky StB z roku 1982 a zločinným spolčením Školského úřadu v Kutné Hoře. Justice, k níž se jeho žádosti

o informace vztahují (konkrétně pokud jde o soudce a další justiční personál na Okresním soudě v Kutné Hoře a Městském soudě v Praze), má být přitom „prorostlá korupcí“.

[5] Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění formálních náležitostí. Dospěl k závěru, že kasační stížnost není přípustná.

[6] Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení, domáhá zrušení soudního rozhodnutí [§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. však kasační stížnost *není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.* To platí i pro kasační stížnost směřující proti rozhodnutí o odmítnutí návrhu, která se opírá o jiný důvod, než je tvrzená nezákonnost tohoto rozhodnutí dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. (obdobně usnesení NSS ze dne 4. 3. 2004, č. j. 1 Azs 23/2004-55, ze dne 15. 9. 2009, č. j. 6 Ads 113/2009-43, či ze dne 24. 8. 2022, č. j. 6 As 143/2022-21).

[7] Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, publikovaném pod č. 4051/2020 Sb. NSS, uvedl, že *„aby vůbec byla kasační stížnost způsobilá k projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského soudu, proti němuž byla podána, a nikoli nějaký jiný akt (byť třeba i věcně související nebo předcházející napadenému rozhodnutí krajského soudu).“* Proto kasační stížnost, která beze změny opakuje žalobní tvrzení a nijak nereaguje na argumentaci krajského soudu, neobsahuje důvody podle § 103 s. ř. s. Taková kasační stížnost je nepřípustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Vyzývat stěžovatele k odstranění této vady podle § 109 odst. 1 s. ř. s. přitom není v takové situaci namístě (usnesení NSS č. j. 10 As 181/2019-63).

[8] To je i případ kasační stížnosti stěžovatele. Stěžovatel v ní prostřednictvím ustanoveného právního zástupce uvádí, že se neztotožňuje se závěry krajského soudu, což odůvodňuje pomocí argumentace, kterou na následujících 2 stranách doslovně přebírá z textu doplnění žaloby. Odůvodnění kasační stížnosti tak obsahově zcela odpovídá odůvodnění žaloby, ve které stěžovatel shrnuje své požadavky na poskytnutí informací a předestírá svá přesvědčení o korupci v justici. Jediné odchylky mezi oběma návrhy představuje úvodní rekapitulace řízení, obecné vymezení kasační stížnosti a uplatněný návrh. Jakákoli polemika s usnesením krajského soudu a zejména s důvody, pro které krajský soud žalobu stěžovatel odmítl, v kasační stížnosti zcela chybí. Za této situace nezbývá než konstatovat, že stěžovatel v kasační stížnosti neuplatnil žádné skutečné kasační důvody, které napadené usnesení krajského soudu zpochybňují. Pouhá obecná námitka stěžovatele, že se neztotožňuje se závěry krajského soudu, aniž by však tuto námitku vztáhl k rozhodovacím důvodům krajského soudu a polemizoval s nimi, nemůže přípustnost kasační stížnosti založit.

[9] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost stěžovatele je nepřípustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s. (srov. výše citované usnesení NSS č. j. 10 As 181/2019-63). Proto ji podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[10] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[11] Stěžovatel byl v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, kterého mu ustanovil již krajský soud usnesením ze dne 7. 9. 2022, č. j. 43 A 60/2022-5. Hotové výdaje a odměnu ustanoveného zástupce platí stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). Ustanovený zástupce v řízení o kasační stížnosti podal kasační stížnost. Nicméně vzhledem k tomu, že ta byla pro absenci přípustného důvodu odmítnuta, Nejvyšší správní soud toto podání nepovažuje za účelný úkon směřující k ochraně práv stěžovatele. Proto rozhodl, že za něj ustanovenému zástupci nenáleží odměna ani náhrada hotových výdajů podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (srov. obdobně již usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2022, č. j. 3 Ads 280/2022-32).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2023

JUDr. Radan Malík
předseda senátu